

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of a Learning Management Model in Burmese Language Teaching to Enhance Communicative Skills of Grade 6 Secondary School Students

อัญญรัตน์ นามเมือง¹

Anyarat Namuang¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิเวศน์ จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร , แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.89, แบบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่ามีค่าเท่ากับ 0.91, แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ครูและแบบสัมภาษณ์ปกครองมีค่าเท่ากับ 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบ PLUS MODEL ซึ่งประกอบด้วย หลักการ, ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้, องค์ประกอบ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีกระบวนการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอ 2) ขั้นการฟังและพูด 3) ขั้นการแสดงความเข้าใจ 4) ขั้นการพูดอีกครั้ง 2. ทักษะทางการสื่อสารภาษาพม่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาพม่า พัฒนาทักษะการสื่อสาร

Abstract

The objectives of this research aimed to develop a learning management model in Burmese language teaching to enhance communicative skills of grade 6 secondary school students. The samples of this study were 30 students studying in the second semester of the academic year 2013 at Wat Upanantharam Municipality School in Ranong Province, obtained by cluster sampling. The instrument used in the research consisted of the learning management model, lesson plans, whose reliability was 0.89, a communicative skills test, whose reliability was 0.91, questionnaires regarding the satisfaction of the students and teachers, and guidance interview forms, whose reliability was 0.87. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The study revealed that 1. learning management based on the PLUS Model includes principles, the process of the learning management, and elements. This model of the learning management which is developed constitutes four steps: 1) presentation, 2) listening and speaking sentences, 3) showing understanding,

¹ โรงเรียนเทศบาลวัดอุพันนาราม

¹ Wat Upanantharam Municipality School

and 4) reiteration. 2. The achievements of the students before and after using the model were significantly and statistically different (.05).

Keywords: Learning Management, Teaching Myanmar Language, Development Communicative Skill

บทนำ

เนื่องจากในปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยของเราเปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียน นั้นหมายความว่า ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ไปอีกขั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเราทุกคน หน่วยงานต่างๆ จึงลุกขึ้นมาจัดกิจกรรม ให้ความรู้และแบ่งปันความคิดเห็นในมุมมองต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะมาถึง (บัญญัติ คำณวัฒน์, 2554) จากบริบทดังกล่าวมาย่อมจะส่งผลกระทบทางด้านการศึกษาของไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และการแข่งขันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียน ส่วนในด้านการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาควรมีนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมของการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน คือ นักเรียนต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น ต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของการติดต่อและเชื่อมโยงอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมทั้งสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย นอกจากการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจัดการศึกษาแล้ว ยังให้ความสำคัญและส่งเสริมการใช้ภาษาที่ 3 ซึ่งให้แต่ละสถานศึกษาได้พิจารณาว่า จังหวัดนั้นอยู่ใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านใด ให้เรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านนั้นๆ ด้วย เพื่อสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการติดต่อสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างถูกต้อง (วัชรชัย รัตตัญญู, 2557) จังหวัดระนองนั้นเป็นจังหวัดชายแดนไทย-พม่า มีชาวพม่าเข้ามาประกอบอาชีพ รับจ้าง ใช้แรงงาน และทำธุรกิจในสาขาต่างๆ มากมาย ทำให้การใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในเบื้องต้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อประชาชนในจังหวัดระนอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชนใน จ.ระนอง หลายหน่วยงานจัดการฝึกอบรม เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง เป็นต้น จัดโครงการฝึกอบรมภาษาพม่าเบื้องต้นและภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร เป็นหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นๆ ให้กับประชาชนและผู้สนใจแต่ก็ยังไม่ทั่วถึงและยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ในส่วนเทศบาลเมืองระนองจึงเห็นความสำคัญ และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา นอกจากการเรียนรู้อังกฤษแล้ว เพื่อปฏิบัติตามนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนรู้ในภาษาที่ 3 ซึ่งคณะผู้บริหารในสังกัดเทศบาลเมืองระนองได้สนองนโยบายดังกล่าวให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่ 3 ซึ่งเป็นภาษาพม่า โดยจัดครูผู้สอนเจ้าของภาษาดำเนินการสอนในระดับชั้น ป.4-ป.6 ของโรงเรียนเทศบาลบ้านนาหินเวศน์

ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารต้นสังกัด ให้ข้อมูลว่านักเรียนในระดับชั้น ป.4-ป.6 ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเป็นช่วงรอยต่อที่นักเรียนจะไปศึกษาต่อระดับมัธยม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเบื้องต้นได้และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการเลือกที่จะศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งเดิม เนื่องจากทางโรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ จัดการเรียนการสอนรายวิชาเพิ่มเติมวิชาภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อเป็นการต่อยอดทางการศึกษา (พินิจ ตันกุล, 2557) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 ในภาคเรียนที่ 2 ได้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ขึ้นหลังจากการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนยังไม่เข้าใจและไม่สามารถนำภาษาพม่าไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ร้อยละ 50% ครูผู้สอนชาวพม่าได้จัดการเรียนรู้ โดยที่ยังไม่มีรูปแบบการสอนที่ชัดเจน 55% เน้นการพูดให้ฟังและให้ผู้เรียนพูดตามโดยไม่เข้าใจความหมาย 45% จึงทำให้ผู้เรียนยังไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร เมื่อทำการทดสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 นักเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับ 63% ซึ่งถือว่าต่ำจากเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 70% และนอกจากนั้นได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 30 คนแยกเป็น เก่ง กลาง อ่อน อย่างละ 10 คน และคณะครูสายชั้น ป.6 จำนวน 5 คนถึงปัญหาที่พบในการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนภาษาพม่าไม่มีวิธีสอนที่หลากหลาย คิดเป็น 85% ด้านการลำดับเนื้อหาการสอน 80% ด้านการใช้สื่อจัดการเรียนรู้ 79% ซึ่งผู้วิจัยได้ทำหน้าที่ครูพี่เลี้ยงในขณะนั้น เล็งเห็นความสำคัญในการสอนภาษาพม่าและพยายามที่จะช่วยพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ให้มีความชัดเจน และให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาพม่าสามารถนำไปใช้ในการสื่อสาร และศึกษาต่อซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะเป็นประโยชน์ และเป็นรากฐานที่สำคัญที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสาร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาพม่า ซึ่งครูผู้สอนภาษาพม่าสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร มาใช้เป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร และนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันให้บังเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ (วัชรชัย รัตตัญญู, 2557)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่า เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิเคราะห์ภาพรวม ดำเนินการดังนี้

1.1 วิเคราะห์สภาพที่คาดหวังด้านนโยบาย จุดหมายของการจัดการศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของผลการจัดการศึกษาตามนโยบาย จุดหมายของการจัดการศึกษา นำข้อมูลสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบันของผลการจัดการศึกษามาเปรียบเทียบกัน แล้วสังเคราะห์เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จำนวน 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านองค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียน ดำเนินการดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์สภาพที่คาดหวังด้านองค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียน เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีการออกแบบการสอน การจัดการเรียนรู้ภาษาพม่า งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.2.2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันด้านความต้องการเกี่ยวกับองค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร จำนวน 3 คน ด้านรูปแบบ 2 คน และผู้บริหาร ครูผู้สอน จำนวน 5 คน จากนั้นนำข้อมูลสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบันของความต้องการด้านองค์ประกอบและรายละเอียดต่างๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร แล้วสังเคราะห์เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวิเคราะห์เอกสารจำนวน 1 ฉบับและ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่า การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.2.3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อหาข้อสรุปในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านเนื้อหาความรู้ ทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ

กลุ่มตัวอย่างประเมินโครงสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียน คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาพม่า และการจัดทำหลักสูตรระยะสั้นในการฝึกอบรมภาษาพม่า จำนวน 13 คน ประกอบด้วยนักวิชาการในกระทรวงแรงงานที่รับผิดชอบด้านการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นด้านภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 คน หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของวิทยาลัยชุมชน รับผิดชอบด้านการจัดหลักสูตรภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร 1 คน ครูผู้สอนภาษาพม่า ของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง และวิทยาลัยชุมชนระนอง จำนวน 3 คน คีตขานิเทศก์เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลเมืองระนอง 1 คน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง 1 คน ผู้บริหารของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองระนอง จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 1 คนและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 คน

2. ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาการหาประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการดังนี้

พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากกรณีศึกษาที่ 1 ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้, แบบวัดทักษะการสื่อสาร และความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PLUS MODEL ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาหาทวนข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์จากขั้นตอนที่ 1-2) ระบุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) สังเคราะห์และร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานที่ได้วิเคราะห์ไว้ กำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมสัมพันธภาพที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย 4) นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PLUS MODEL ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87 และปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้ โดย ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานวิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เอกสารการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาพม่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

2.3 แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและหลักสูตรสถานศึกษาจุดประสงค์ คำอธิบาย เพื่อนำมาใช้ในการเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและกำหนดจำนวนของข้อสอบ สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุม จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.3.2 นำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่าที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วมาปรับปรุงแก้ไขความบกพร่อง

2.3.3 นำแบบวัดทักษะการสื่อสารไปทดลองใช้กับนักเรียน (Tryout) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์และนำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนสอบได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) และคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ($r = 0.20-0.50$) และค่าความยากง่ายของ

ข้อสอบ (P) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ($p = 0.20 - 0.78$) และปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่าให้เหมาะสม หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่าโดยใช้สูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน KR - 20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 จากนั้นนำแบบวัดทักษะทางการสื่อสารภาษาพม่า ชนิด 4 ตัวเลือก ที่ได้ปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนทดสอบโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้ง

3. ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยกึ่งการทดลอง (Pre Experimental Design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design กำหนดขอบเขตในการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ จังหวัดระนอง นักเรียนจำนวน 76 คน 2 ห้องเรียน โดยจัดชั้นเรียนแบบละความสามารภ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเนื้อหาการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับ มาตรฐานการเรียนรู้ แนวการสอนภาษาพม่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นประถมศึกษาทดลองสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการเรียนการสอนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง โดยขอหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ เพื่อขออนุญาตในการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นไว้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยให้ครูผู้สอนชาวเมียนมาเป็นผู้สอนภาษาพม่า โดยมีผู้วิจัยร่วมสังเกตการสอนทุกครั้ง มีขั้นตอนดังนี้ ก่อนทำการทดลองผู้วิจัยได้ทำการอบรมให้กับผู้ช่วยนักวิจัยจำนวน 6 ชั่วโมง โดยให้ความรู้กับครูผู้สอนในสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาพม่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย ซึ่งแจ้งหลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัยให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง พร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดประโยชน์สูงสุด นำแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า ที่สร้างขึ้นไปทดสอบก่อนเรียนดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ หลังจากดำเนินการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบเดิมกับก่อนเรียนแล้วสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

4. ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลผลการทดลองใช้ภาคสนามมาวิเคราะห์เพื่อพิจารณา ประเมินผล และปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยดำเนินการดังนี้ ตรวจสอบให้คะแนนผลการทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ และ ตรวจสอบให้คะแนนผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ครูและแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

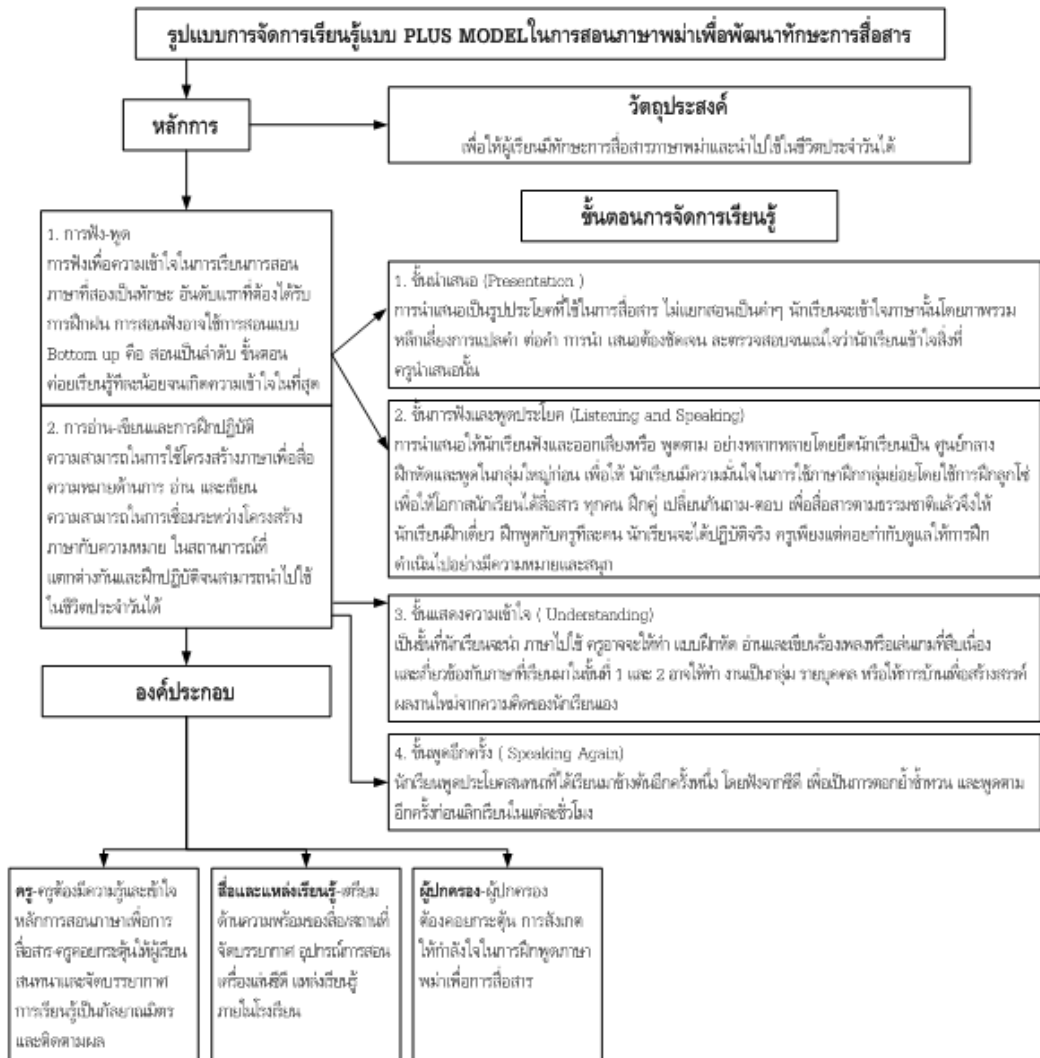
1. เปรียบเทียบผลการวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังดำเนินการทดลองจนเสร็จสิ้นแล้ว (Posttest) โดยทำการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent) และหลังดำเนินการทดลองจนเสร็จสิ้นแล้ว (Posttest) โดยทำการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและครู ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลผลการวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่า ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)
2. ความพึงพอใจนักเรียนและครู หลังเรียนโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ปกครองโดยใช้ร้อยละ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PLUS MODEL ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังแสดงภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PLUS MODEL ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

ทักษะการสื่อสารภาษาพม่าของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารสูงกว่าทักษะการสื่อสารภาษาพม่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลการวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่าของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	21.03	0.80	-51.12*
หลังเรียน	30	35.10	1.29	

*p<.05

อภิปรายผล

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PLUS MODEL ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นในงานวิจัยนี้มีลักษณะเป็นแบบแผนโครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับ (ประชาคม จันทรชิต, 2554) และหลักการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้รูปแบบประสบความสำเร็จ และการประเมินประสิทธิผลของการจัดการเรียน ซึ่งมีการวางแผนออกแบบอย่างเป็นระบบตามหลักการที่กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนทุกระดับครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม การวางแผนออกแบบอย่างเป็นระบบเพราะการจัดการเรียนการสอนที่ได้ผลดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับ 1) ทักษะการสอน 2) ความเข้าใจในระบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) ความเข้าใจในหลักจิตวิทยาการเรียนการสอน รวมทั้งเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดระบบการเรียนการสอนเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมาย (สังต์ อุทรานันท์, 2532) ทั้งนี้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเปรียบได้กับการออกแบบเพื่อสร้างนวัตกรรม ถ้าออกแบบได้ดีก็จะสามารถสร้างคุณภาพให้แก่ผู้เรียน และเกิดประโยชน์ต่อสังคม (ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2548)

การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาพม่า ครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาพม่า และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ เนื่องจากใน ปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยของเราเปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียน ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ไปอีกขั้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเราทุกคน หน่วยงานต่างๆ จึงลุกขึ้นมาจัดกิจกรรม ให้ความรู้และแบ่งปันความคิดเห็นในมุมมองต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะมาถึง (บัญญัติ คำคุณวัฒน์, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย นอกจากการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแล้ว ยังให้ความสำคัญและส่งเสริมการใช้ภาษาที่ 3 ซึ่งในแต่ละสถานศึกษาได้พิจารณาว่า จังหวัดนั้นอยู่ใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านใด ให้เรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้านนั้นๆ ด้วย เพื่อสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการติดต่อสื่อสารกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างถูกต้อง (วิชชัญญ์ รัตตัญญู, 2557) สอดคล้องกับทศมาส ญายกเทศมนตรีเมืองระนอง คนพม่าส่วนใหญ่รู้ภาษาไทยแต่คนไทยกลับไม่รู้ภาษาพม่า ดังนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้เรียนรู้การใช้ภาษาพม่าในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (พินิจ ตันกุล, 2557) ยังสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ส่งเสริมให้คนมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ชุมชน ศิลปวัฒนธรรมของมนุษยชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เรายู่อร่ามกันได้อย่างมีความสุข (พระธรรมภาวนาวีกรม อ่างถึงโน ศิวพร อ่องศรี, 2556) นอกจากนี้หากสื่อสารกันไม่ได้จะเกิดการเสียเปรียบเพราะ “ไม่รู้เขา” ภาษาพม่ามีความจำเป็นมาก เพราะชาวพม่าพูดไทยได้ แต่คนไทยไม่สามารถพูดและฟังภาษาพม่าได้เลย เป็นจุดที่สร้างความเสียเปรียบแก่คนไทยอย่างมาก ต้องมีการปรับทัศนคติว่าภาษาพม่ามีความจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอื่น เพราะขณะนี้คนไทยส่วนใหญ่ต้องดำเนินชีวิตและทำงานร่วมกับชาวพม่า จึงควรรู้ภาษาเขา เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่เข้าใจได้ตรงกัน” (สมชัย ชวลิตธาดา อ่างถึงโน ศิวพร อ่องศรี, 2556) คนไทยต้องเรียนรู้ภาษาพม่าเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะของตัวเอง เพราะชาวพม่าเพิ่มขึ้นทุกปี ชาวพม่าบางคนพูดไทยได้แล้ว เมื่อเขาพูดไทยได้เก่งขึ้นจะมีโอกาสเป็นผู้นำมาก (สุนทร วัฒนาพร อ่างถึงโน ศิวพร อ่องศรี, 2556) ครูสอนภาษาพม่ากล่าวว่า ภาษาพม่านั้นเรียนไม่ยาก ไม่ซับซ้อน หากคนไทยเรียนรู้อย่างจริงจัง สามารถเรียนรู้และนำไปใช้สื่อสารได้ในที่สุด (ขอ ขอ อุ อ่างถึงโน ศิวพร อ่องศรี, 2556)

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนเทศบาลบ้านเขานิวศน์ จำแนกตามการประเมินผล ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบคะแนนวัดทักษะการสื่อสารภาษาพม่าของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีปัจจัย ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบดังกล่าว น่าจะเกิดจากเหตุผล 5 ประการ ดังนี้

1) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบอย่างมีขั้นตอน โดยมีการเตรียมผู้เรียนก่อนที่จะเข้ากระบวนการเรียนการสอนจริง โดยสร้างแรงจูงใจ ให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสาร ดังที่นิเทศ สันหนารี (2547) ได้กล่าวว่ สิ่งที่ต้องตระหนักในการเรียนการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับ คุณค่าทางความประพฤติหรือปฏิบัติคือ การสอนที่จะได้ผลดี นอกจากทำให้เกิดความเข้าใจแล้ว จะต้องทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่า ความสำคัญ จนมีความเลื่อมใสศรัทธาที่จะนำไปใช้ปฏิบัติด้วย

2) กิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบ ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต่างจาก ลักษณะของภาษาที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์และลักษณะของภาษาที่นำมาใช้สอนต้องเป็นภาษาที่ ใช้ได้จริงและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษา โดยเน้นที่การสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการ มีการส่งเสริมให้มีการแสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้ามาช่วย ให้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและสามารถใช้กลวิธีในการสื่อความหมายเพื่อให้การสื่อสารดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ Widdowson (1979) ที่กล่าวว่า เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างความสนุกสนาน การทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างความสามัคคี และการทำงานอย่างมีความสุข ในส่วนของเนื้อหาการเรียนรู้ออกแบบเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจ้ กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Littlewood, 1983)

กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ฝึกไปแล้วไปใช้ในชีวิตจริงได้ (Grant, 1988) กล่าวถึงหลักในการจัดการเรียนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สำคัญไว้ 5 หลักการคือหลักการที่ 1 ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะต้องมิจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน สิ่งที่จะสอนจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้และนำไปใช้ได้หลักการที่ 2 การสอนส่วนรวมของภาษาสำคัญกว่าการสอนส่วนย่อยรวมกัน หมายความว่า การสอนภาษาไม่ควรคำนึงเฉพาะรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคที่พูดเท่านั้นเพราะรูปแบบของภาษา กับหน้าที่ของภาษาไม่จำเป็นต้องตรงกัน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกในส่วนรวมและ ใช้ภาษาได้ในระดับที่เหนือประโยค และภาษาที่ใช้ฝึกควรเป็นภาษาที่ใช้จริงหลักการที่ 3 กระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษาในการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นต้องให้นักเรียนได้ฝึกใช้รูปแบบของภาษาในลักษณะของกระบวนการสื่อสาร ควรจัดสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงมากที่สุด หลักการที่ 4 การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ การที่ผู้เรียนจะมีพัฒนาการในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องได้ฝึกกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริงหลังจากที่เรียนกฎเกณฑ์ไปแล้ว หลักการที่ 5 สิ่งที่มีผิดพลาดในการสื่อสารไม่ใช่สิ่งผิดเสมอไป การที่นักเรียนใช้ภาษาผิดไม่ใช่ความผิดร้ายแรง แต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ครูไม่ควรตำหนิการใช้ภาษาผิดของผู้เรียนในทันที เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นได้

3) ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป็นการเรียนจากสื่อของจริงให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร และต้องมีจุดประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านต้องพัฒนาการอ่านในด้านการตีความ เพื่อจะได้สามารถ หาความหมายจากสิ่งที่อ่านได้จากเนื้อเรื่อง (วาสนา สวนสีดา, 2548) ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม หลักในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนจะต้องมีลักษณะสำคัญ ดังนี้ 1. ทำให้นักเรียนมีความต้องการที่จะสื่อสารคือต้องเกี่ยวข้องกับตัวของนักเรียน มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร 2. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ ขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ความสนใจจะต้องอยู่ที่ สารหรือสิ่งที่จะสื่อ ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดอย่างไร 3. มีความหลากหลายของภาษา กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ 4. ไม่มีการแทรกแซงจากครูในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนไม่ควรแก้ไขภาษา ทุกครั้งถึงแม้ว่านักเรียนจะใช้ภาษาหรือออกเสียงผิดพลาดบ้างก็ตาม 5. ไม่ใช้สื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องไม่เป็นสื่อที่บังคับหรือควบคุมให้นักเรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

4) การวัดและประเมินผล ที่ได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลาง 2551 มีลักษณะการวัดก่อนเรียน หลังเรียน และระหว่างเรียน มีการแจ้งความก้าวหน้าในการเรียนให้ทราบ ผู้เรียนไม่ต้องแข่งขันกับเพื่อน แต่ต้องแข่งขันกับเกณฑ์ โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และช่วยสรุปองค์ความรู้ให้เห็นเด่นชัด

สรุป

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้พัฒนาอย่างเป็นระบบ ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี การจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาพม่าและภาษาเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนที่สอนภาษาพม่า มีรูปแบบในการสอนที่ชัดเจน มีแผนการจัดการเรียนรู้ เอกสารประกอบการสอน และสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ในทุกระดับชั้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่อง

1.1.2 ผู้บริหารควรมีความรู้และความสามารถใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

1.1.3 ผู้บริหารควรสนับสนุนและจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารภายในสถานศึกษา

1.1.4 กระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนทุกคนได้อบรม มีความรู้และใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.2.1 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนรู้และศึกษาวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างหลากหลาย

1.2.2 ครูผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดี ควรใช้ภาษาพม่าในการสื่อสารกับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ทุกเวลาที่เจอผู้เรียน และตลอดเวลาที่ได้จัดการเรียนรู้

1.2.3 ควรเชิญชาวเมียนมาในสถานศึกษา ร่วมจัดการเรียนรู้ หรือจัดไปทัศนศึกษาในแหล่งเรียนรู้ ในชุมชน หรือฝึกใช้ภาษาพม่าเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง

1.2.4 ครูผู้สอนควรติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อให้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาพม่า เพื่อการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างที่เป็นชาวเมียนมา

1.2.5 ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะสอนให้ชัดเจนก่อน

1.2.6 ควรเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเรียนมีความรู้ เข้าใจ และนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง

1.3 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด หรือ ถ้าหากผู้ปกครองสื่อสารภาษาพม่าได้ ควรใช้สื่อสารกับผู้เรียน ภายใบ้านด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะ การสื่อสารสำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษา

2.2 การศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรท้องถิ่น ในเรื่อง ภาษาพม่าเพื่อการท่องเที่ยว

2.3 การศึกษาวิจัยและพัฒนาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของนักเรียน โดยเฉพาะในโอกาสต่อไป เช่น กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และกิจกรรมกลุ่มสนใจ โดยสอดแทรกการใช้ภาษาพม่า

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). **แผนปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ 2556-2559**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). **เทคนิคและวิธีการสอนรวมสมัย**. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.

รัชชัย รัตตัญญู. (2557). **การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกับการศึกษาไทย**. เอกสารประกอบการฝึกอบรมกรุงเทพมหานคร.

นิเทศ สนั่นนารี. (2547). **แนวทางให้การศึกษาดูตามแนวพุทธลีลาในการสอนวิธีสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2(ฉบับพิเศษ), 150-156.

บัญญัติ คำคุณวัฒน์. (2554). **บทความจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ฉบับวันที่ 5 ตุลาคม 2554**.

ประชาคม จันทราชิต. (2552). **รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในวิทยาลัยการอาชีพ**

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.

พินิจ ต้นกุล. (2557). **การจัดการศึกษาท้องถิ่น**. วารสารสำนักงานเทศบาลเมืองระนอง, 10(1), 3-4.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วาสนา ส่วนลิตา.(2548). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC และ วิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์นิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คิวนพร อ่องศรี. (2556). *เรียนภาษาพม่าในมหาชัยเมืองหลวงพม่าในไทย*. ฉบับวันที่ 5 ตุลาคม 2556.

สัจด์ อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนหลักสูตร* (พิมพ์ครั้งที่3) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสหาย.

Grant, N. (1988). **Making the most of your textbook**. London: Longman.

Littlewood, P. (1984). **Foreign and Second Language Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.

Widdowson, F.I. G. (1979). **Explorations in applied linguistics**. London: Oxford University Press.